

REGENSEN

REGENSJANERSAMFUNDETS
MEDLEMSBLAD

2den Serie.

Nr. 1. Maj 1911.

Naar Regensianersamfundets Maanedtsblad nu atter viser sig efter en Søvsn paa godt et Aar, er det som en sidste Anstrengelse for at faa vedligeholdt en Forbindelse mellem gamle Alumner; men dertil kræves alle gamle og unge Regensianeres Støtte.

Enhver, som ser tilbage paa Dagene under Linden med Glæde og Kærlighed og med fuld Forstaaelse af det lykkelige i de Ungdomsaaer, der er levet derinde, gemmer ogsaa Minder fra den Periode, Erindringer om Begivenheder og Hændelser eller om Kammerater og Venner. Og dukker disse Billeder frem er det enhver Regensianers Pligt at fæstne dem.

Alle vi mange, som holder af Gaarden og dens Historie, lærer derigennem at se den Generations Liv i det rette Lys, vi forstaar bedre dens Viser, vi begriber bedre dens Taler, Revuer eller Paahit. Enhver lille Meddelelse vil vække de samtidiges Erindring og fæstne de yngres Forstaaelse.

Derfor, alle gamle Regensianere! har I Glæden ved den røde Gaard, har I Kærligheden til Lindens svajende Grene, har I endnu den Ungdom i Hjertet, som Regensen for hele Livet skænker sine trofaste Sønner, saa mur ikke denne Glæde ind i jeres Tanke, lad ikke Mindet om de gode Dage dø med Jer og tillad ikke, at jeres Tid ene repræsenteres ved tørre officielle Beretninger og biedermannsmæssige Protokol-Referater; Lær Eftertiden at elske Regensen, fordi den har skænket sine Sønner Lykken. Send derfor Regensens Arkiv jeres Minder, fortæl Medlemsbladet Træk fra Livet herinde og lad os alle bidrage vort til at slaa fast, at Regensen altid har været den rette Ungdomsglædes fasteste Borg.

Med dette Nummer af Bladet er Redaktionen overgaaet til magistrant Otto Andrup. Bladet vil for Fremtiden, saa vidt de økonomiske Forhold tillader det, udkomme 3—6 Gange om Aaret. Ligesom tidligere vil „Regensen“ fortælle nyt fra den gamle Gaard; men Hovedvægten vil blive lagt paa at bringe Meddelelser fra gamle Regensianere, Oplysninger til Regensens Historie og Skildringer af Regenslivet til de forskellige Tider.

Dertil behøves alle Regensianeres Støtte, baade derved at de bliver Medarbejdere, og derved, at de hjælper Bladet økonomisk, helst ved at faa gamle Regensianere til at melde sig ind i „Regensianersamfundet“.

Redaktørens Adresse er Kirsteinsgade 11, Kbhvn. Ø. Telefon: Øbro 1177 v. Ekspeditionen af Bladet er overtaget af Regensens Boghandler Hr. Arnold Busck (Busck & Wisbech), Købmagergade 49. Telefon: Central 2453.

GAMMELT FRA REGENSEN.

Som bekendt begyndte Regensianerne selv at føre Protokol over de vigtigste Tildragelser paa Gaarden 1857; men allerede 1858 hører Protokollen op, og først 1865 begynder Klokkerbøgerne. Efterfølgende Meddelelse er derfor et kærkomment Bidrag til Oplysning om Livet derinde i den mørke Periode imellem de to Aar:

VASEN.

Et Regensminde fra 1859.

(Skrevet 1895.)

Vor gamle Provst*) sin Afsked tog
og drog
bort fra Regensen.
Saa tog vi Konsekvensen,
bestilte paa „den kongelige“ straks
en Vase af den rigtig fine Slags;
forstaar sig selv: Regensen skulde paa
den ene Side staa;
med Provstens nye Bolig
den anden skulde gøre smukt fortrolig.

*) F. C. Petersen.

Det lakked nu ad Vaar, og Vasen var
 os lovet sidst i Februar;
 Martsmaaned gik,
 og Vase-Komitéen ofte fik
 det Spørgsmaal, om den nu dog ej var kom-
 men.

Saa naaede vi den første i April;
 da var der to, som ikke drog i Tvi'l,
 at nu var Tiden til at røre Trommen.
 Min Slof, som nu i Rødby hævder Retten,**)
 i Komitéen sad,

men nævnte Dag fordybet i et Blad
 paa Læsestuen mellem andre tretten,
 indtil jeg kom og hvisked ham i Øret,
 dog saa, at nærmest Nabo kunde hør'et:
 „Nu har vi Vasen.”

Straks han Bladet smed
 og helt forretningsmæssig med mig skred
 til 3die 2, hvor sørget var for Stasen.

Paa et kinesisk Bord
 en mægtig Hat af rødt Papir man saa
 som Skærm at staa
 mod Støv og andet, som i Luften fo'r. —
 Straks det paa Døren banker:
 „Tillader De, at jeg maa Vasen se?”
 „Ja, vær saa god; men varsomt maa det ske,
 at Dækket løftes; nødig Skaar vi sanker.”
 Han løfted — saa — og med en vældig Latter
 han ud af Stuen fo'r;
 straks banked det: „Maa jeg?” — „Javel!
 — men stor

Forsigtighed!” — Det samme atter
 sig gentog og blev ved til Aftens Ende.
 Vi fik Besøg af hundred Ungersvende,
 dels slaabrokkklædte, dels soignerte
 (mens flittig vi studerte
 og fandt ej Tid til Vasens Pryd at prise)
 af Provstens Piger, Portneren med Kone,
 Regensens Karle, — og i samme Tone
 vi hele Dagen sang den samme *Vise*.

**) Borgmester, Etatsraad Georg Sørensen.

Smørkrukken saa de alle
 med et „Aprilsnar!“ stort og tydeligt;
 og den, som tog det op fortrydeligt,
 var morsomst i den hele Basseralle.
 Saa grundigt sjelden narret blev April!
 End med et Smil
 fornyer jeg hver Vaar
 hint Minde fra den kære gamle Gaard.
 Odder, d. 3. Nov. 1909.

Chr. Borch,
 Past. emer.

SMAATING OM REGENSEN.

Et af de ældste kendte Dokumenter angaaende „Gamle“ findes i Arkivet og lyder saalunde: „A. C. Petri doctissimo Søbørg S. Cogitanti mihi sæpenumero et memoriâ vos, viri celeberrimi, colenti perbeatus mihi ipse videor, si in societatem resurrectionis vestram me, abjectum sane atque miserrimum hominem adsciscitemini. Dum ita quidem audeo, te, doctissime atque omnium summe venerande Secretaire, benevolentia tua fretus, compellare, ut tu, tanquam mediator, amplissimis illis atque celeberrimis viris, puonum, tibi contigit esse repræsentator itemque minister, me æpue commendes, atque dum spodondes me, ubi nomen dederim, leges vestras pro virili esse serraturum excusatum sane me audacem volo. Restat ut insuper, verum sit venia verbo! petam, immensa iterum tua benevolentia fretus, at quam celerrime vestram mihi decretum communices; eousque hac sola spe vitam meam ali contestor. Dabam Hauniæ, die IV. Nonarum Maji Anno XXXXV seculi nostri.“ — „Celeberrimo, doctissimo summe venerando viro, societati ressnrectionis laudatissimæ in domu regia ab epistolis et sigillis, Soeborgio.“

Regensen har næsten altid været yderst loyal, og Flagningen var en af de Maader, hvorpaa Alumnerne i sin Tid kunde lægge sine gode Følelser for Dagen. Et morsomt lille Eksempel paa den Spænding, som i Tiden før den nuværende Kronprins's Fødsel herskede overalt og ogsaa paa den røde Gaard, fortælles i Klokkerbogen under 27. September 1870: „Straks om Morgenen tidlig — Vækkeren havde næppe endt sin Runde — fik vor Flagmand for Alvor travlt; omtrent ved Midnat var den mange Uger i Forvejen som nærførestaaende bebudede Begivenhed, Fødselen

af et nyt Medlem af Kongehuset, indtruffet, og 27 Kanonskud havde meldt, at det var en Prins; Begivenheden fejredes ved Flagning. — En Uges Tid forud havde et aborteret Forsøg i samme Retning vakt en stor Munterhed paa Gaarden. En Salut paa 21 Skud fra en russisk Orlogsmænd havde bragt vor Flagmand til at tro, at en Prinsesse var bragt til Verden, og han skyndte sig da med at stikke Flagene ud Kl. 6 om Aftenen; men ak, hvor længe var vel Abraham*) i Paradis?! En halv Time efter blev Sagens rette Sammenhæng opklaret, og Flagmanden maatte i største Skynding trække Flagene ind igen. Saaledes gaar det, naar man er alt for ivrig i Tjenesten.“

Da Prof. F. C. Petersen døde, i Efteraaret 1859, sendte Regensianerne til hans Kiste en Krans af guldene Lindeblade med følgende Linier:

De sidste Blade, som vor Lind os gav,
vi lægger paa vor gamle Provstes Grav;
saa tidt dens grønne Krone smilte til hans
Lykke;
saa lad dens gule Løv nu vort Farvel ud-
trykke.

Meddelt af Pastor emeritus Chr. Borch i Odder.

Ved Rusgildet 27. Oktober 1888 holdt den fhv. Klokker, tud. mag. Simonsen, der nu var „afdød“ en Tale, hvori følgende Vers forekommer:

„Evig Regensen skænker sine Gaver;
Ingen er evigt Gavens Indehaver;
Fattig du kommer, fattig bort du drager,
Rig kun paa Klager.

Linden den grønnes dejlig end til visse.
Ak, men den skygger mer ej om din Isse!
Vingerne breder vor store Kyllingmoder
Nu over andre Ho'der.

Provsten er venlig, hele Gaardens Fader —
Viceprovsten osse, naar Provsten den forlader —;
Men vor Provst er Examinator med mere,
O, miserere!

*) Note i Protokollens Margin: (Haand A:) Klokkeren er ikke Theolog; (Haand B:) men kender derimod sin Holberg; Jeppe Act IV, Scene 1.

Hil Jer, I unge, I er paa det tørre;
 Eders er Gaarden, eders er de fyrre!
 Men Skaal for Regensen, baade ny og gamle,
 Den Skaal skal os samle.“

NYT FRA REGENSEN.

Den 29. April er en gammel Regensianer bortkaldt ved en pludselig Død; det er Videnskabsmanden Ryberg-Hansen. Han boede paa Gaarden i Firsernes Begyndelse, i de bevægede Dage, hvor Ottosen, J. K. Lauridsen og Varming førte Ordet. Hans Navn træffes ofte i Kirkebøgerne i denne Periode; han var en ivrig Taler og har skrevet flere Sange. Det er tidt vanskeligt for den yngre Regensianer at karakterisere den svundne Tids Stormænd; her lader jeg hellere den gamle „Nekrolog“ fra 1883 tale:

„Ryberg-Hansen hørte til den Kreds af Studenter, som dannede Kæernen i den æstetiske Forening „Akademia“, der i 1880 gik ind og op i „Academicum“, og her spillede han en betydelig Rolle, især som Visedigter. Den mest berømte af hans Viser er fra Ploug-Gildet i Studenterforeningen 1880. Herinde skrev han smukke Sange til Hostrup og til Drachmann; var i øvrigt ikke det for Regensen, som man kunde vente af hans tidligere Studenterliv. Han boede lang Tid sammen med K. Hude. Hans Anskuelse gik herinde betydelig til Venstre paa de forskellige Omraader.“

REGENSVINTEREN 1910—1911.

Regensens daglige Liv i denne Vinter behøver jeg næppe at beskrive; enhver gammel Regensianer ved, hvordan det har formet sig, ved, at Regensianerne i Hovedsagen er ham selv lig til alle Tider, er ham selv lig i Kærlighed til Gaarden, er ham selv lig i Ungdom og Livslyst.

Regensens Klokker i Vinter har været stud. jur. K. Bierrings; den nuværende Klokker er stud. mag. Christiansen.

Vinterens Fester indledes med et *Rusgilde* d. 29. Oktober. Gildet begyndte med Spisning, hvorefter der opførtes en Revue:

„Den Elskouffs Krinckel-Gang
 eller
 Kærrig Nidding paa Regenzen“

*) 3: Kroner; først fra 1901 blev Kommunitetet og Regensstipendiet 50 Kr.

med mange morsomme og livlige Viser; Forfatterne var: Princeps Pipianus oc Inspektør Servorum 3: stud. mag. *Christiansen* og stud. mag. *Gunnar Knudsen*.

Efter Revuen var der Sold med mange Taler og Sange; en enkelt af Sangene aftrykkes her, da den forekommer mig at være over det almindelige niveau; Forfatteren er nuværende Klokker stud. mag. *Christiansen*, Melodien: Vinteren rinder.

Med teglrøde mure og lunende står
Regensen i sol og i væde.
Her lever en ungdom de frydfulde år,
og livsmodets solstreif forgylder vor gård.
Vi er sønner af lys og af glæde.

Lad dagenes hjul kun gå trægt som et spil,
der falder os trælsom at træde.
Men tro, at vi ævner, når rigtigt vi vil,
og glem ej den styrke, som byder sig til
i en ungdom med lys og med glæde.

Og tro ej, at livet alene er pligt
og tvang i uendelig kæde.
Nej, livet har blomster, for livet er rigt —
og jubel og toner og drømme og digt,
som er rundet af lys og af glæde.

Og spildtes i livsfyldens legende rus
en time, skal dog du ej græde;
thi inderlig fattigt og armt er dit hus
hvor intet tør spildes og aldrig et brus
man fornemmer af lys og af glæde.

Når linden derude står pyntet i vår
med løvet det lyse og spæde
og er som et ungdommens tegn i vor gård,
den gir os den lære, ifald vi forstår:
„Vær en ungdom af lys og af glæde!”

Og provsten, som blandt os går rundt som
en far,
som forrest ved festen har sæde —
hans blik er så ungt bag ved brillernes glar,

og spørger vi, straks vil han give det svar:
„Tro på ungdommens lys og dens glæde!”

Med teglrøde mure og lunende står
Regensen i sol og i væde.
Her lever en ungdom de frydfulde år —
så lad det da kendes, at her i vor gård
bor der sønner af lys og af glæde.

Midt i December og midt i Februar var her Aftenunderholdninger med paafølgende Dans; ved den første sang Frøken Brincker for os og stud. mag. Løbger spillede; ved den sidste læste stud. mag. Saxtorph J. P. Jacobsens Digte, og Løbger trakterede atter Flygelet.

Dagen efter Decemberballet fik vi Meddelelse om at en af vore Regenskammerater stud. med. H. Iversen var død paa Kommunehospitalet; han blev begravet i Sønderjylland, hvor han havde sit Hjem, men før han førtes dertil, tog Regensen Afsked med ham ved en Sørgefest i Gaarden. Der var den Dag en saa ejendommelig Stemning over Gaarden, trist og graavejrsagtig med den kransedækkede Kiste underden sorte, bladløse Lind, at ingen af os, der var med den Dag, vil glemme det. Provsten, Klokker Bierrings og stud. med Henningsen bragte ham Regensens Farvel, hvorefter vi alle fulgte Kisten til Jærnbanen.

Klokker emeritus.

Næste Nr. vil udkomme midt i Juni Maaned, det vil bl. a. indeholde en Nekrolog over gamle Dagvagt Frederiksen, og en Episode fra Rusgildet 1897.

I Slutningen af Maj udkommer paa Firma Busch & Wisbech (Arnold Busck)s Forlag en Bog, som anbefales alle ældre og yngre Regensianere. Det er

Gammelt og Nyt fra Regensen.

Lidt Regenshistorie af en forhenværende Regensarkivar.
Bogen faas i alle Boglader og hos Bladets Ekspedition: Busck og Wisbeck, Købmagergade 42, København K.

Udgivet af *Regensianersamfundet*. — Redigeret af *Magister Otto Andrup*.